

Sygn. akt II CSK 396/16

POSTANOWIENIE

Dnia 21 grudnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa W. Ś. i K. Ś.
przeciwko E. H.
o wydanie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 21 grudnia 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powodów
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 29 października 2015 r., sygn. akt I ACa (...),

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i nie obciąża powodów kosztami zastępstwa procesowego
w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy zezwalającymi na wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Powodowie zarzucili zaskarżonemu wyrokowi naruszenie art. 5, 64, 65 i 231 k.c. oraz art. 365 § 1 i art., 1047 § 2 k.p.c.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania uzasadnili występowaniem w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, dotyczącego stosowania art. 125 § 1 k.c. w związku z realizacją roszczenia z art. 231 k.c.

Ponadto powołali się na potrzebę wykładni budzących ich zdaniem poważne wątpliwości przepisów art. 1047 § 2 k.p.c. (samodzielnie i w związku z art. 64 i 65 § 1 k.c.) oraz art. 398¹⁵ k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ §1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie objęte podstawami kasacyjnymi mające znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa.

Kwestia podniesiona w skardze kasacyjnej powodów nie może być uznana za takie zagadnienie, ponieważ, tak jak wyjaśniono w odpowiedzi na skargę kasacyjną, pozostaje ona bez wpływu na wynik sprawy, gdyż co do realizacji roszczenia z art. 231 k.c. wiążą w niniejszej sprawie prawomocne orzeczenia zapadłe w innych sprawach.

Nie zachodzi również postulowana przez skarżących potrzeba wykładni wskazanych we wniosku przepisów prawnych. Potrzeba wykładni, o której mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c., występuje wtedy, gdy w odniesieniu do określonych przepisów brak jednolitej lub utrwalonej judykatury albo gdy przyjęta w orzecznictwie wykładnia jest kontrowersyjna. Skarżący powinien przytoczyć argumenty przemawiające za ujednoliceniem lub zmianą dotychczasowej wykładni (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 stycznia 2015 r., V CSK 353/14). Dokonana wykładnia powinna mieć przy tym znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Wniosek skarżących nie spełnia tych wymagań. W szczególności postulowana wykładnia nie mogłaby mieć znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, ponieważ zmierza w istocie do zakwestionowania zastosowania w odniesieniu do skarżących art. 231 k.c., a to nie mieści się granicach niniejszej sprawy.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, a o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął zgodnie art. 102 k.p.c. z przyczyn, które stały się podstawą zastosowania tego przepisu również przez Sąd Apelacyjny.